

Něhdy hórka štunda bije,
 Kiž nas džěli, rozwjedže,
 Něhdy wóčko sylzu lije,
 Klinči zrudne božemje.

Něhdy dyrbimy so nam'kać,
 Swjećić zasowidženje,
 Nihdy njemóže wšak hasnyć
 Płomjo swěrnej' lubosće.

(3./4. 1856.)

Młodźenc a šědźiwc.*

Młodźenc:

N radosću do žiwjenja
 Moja noha stupa,
 Kaž so w slónčku lilija
 Narodny dzeń kupa;
 Kukuk, kukuk kokula,
 Młode to chce do swěta!

Šědźiwc:

Na dróhu młodych stupić lět
 Mi wjesela wjac' njeda,
 Sym našoľ so přez tutón swět,
 Kiž droho radosć předa
 Za prócu, strach a starosće;
 Te leža přewinjene
 Mi za khribjetom nětko wšě
 A z Bohom wotložene.

* To je přěni wudžělk 5. a 6. spěwa přenjeje džělby „Podlěća“
 (hl. II. zwjazk, str. 55 sl.), kaž je wočišćany w Časopisu M. S. 1858,
 str. 22 sl.